

Det kunne jo godt være, at resultatet er noget af det, vi selv har sat i gang i satspuljeforhandlingerne. Vi har understøttet de her seniornetværk, som er blevet etableret. Det er faktisk mennesker, som gerne vil blive på arbejdsmarkedet. Det er dem, der kalder sig 50 plus-generationen, og dem skal vi passe meget på. Når de runder 60 år, er der faktisk nogle af dem, der gerne vil blive ved at arbejde. Hvorfor skal de så tvinges på efterløn? Det er da en åbenlys urimelighed. Det hører da ingen steder hjemme, hverken holdningsmæssigt eller juridisk, for det er faktisk i strid med dansk lovgivning, og det er i strid med EU-retten, at man har en regel, som er åbenlyst diskriminerende, hvor man siger: Vi har et dagpengesystem, hvor vi giver mulighed for, at man kan gå på dagpenge og stå til rådighed selvfølgelig i 4 år, men når så ens alder runder 60 år, skal man pludselig kun have den mulighed i 2 år. Det er da åbenlyst diskriminerende.

Kl. 12.35

Derfor er vi nødt til at fjerne den diskriminerende regel. Det kan man altså ikke gradbøje. Jeg har været lidt forundret over, at der er flere af ordførerne – nu sagde jeg flere, men det er vel sådan set nærmest Venstre og Konservative – som er imod forslagene. Det er lidt paradoksalt, at vi er i en situation, hvor vi diskuterer et forslag, som der åbenlyst er et kæmpe flertal for, og som alligevel ikke bliver vedtaget. Men alligevel: Holdningsmæssigt er det Venstre og Konservative, som åbenlyst her har gradbøjet principperne om diskrimination.

Man er principielt imod diskrimination, men har det økonomiske konsekvenser at fjerne diskriminationen, så skal vi fortsætte med at diskriminere. Den holdning forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg kan forstå, at man siger: Vi skal fjerne diskriminationen som punkt 1. Giver det nogle afledte effekter, så må man se på det, men der må da aldrig være afledte effekter, som fastholder diskriminationen. Det er altså årsagerne til, at vi diskuterer de her to spørgsmål.

Derfor vil jeg stærkt anbefale, at Folketinget vedtager forslaget, og nu har jeg været medlem af Folketinget så længe, at jeg godt kender de parlamentariske spilleregler, og at når der er indgået et forlig, så kan det være lidt vanskeligt for forligsparterne, selv om de stiller forslag om, at man skal ændre nogle regler, alligevel at stemme for det. Det er den klemme, Socialdemokraterne er kommet i med dagens forslag.

Så vil jeg dog alligevel opfordre forligskredsen, da jeg udmærket ved, at det er der, forhand-

lingen kommer til at foregå, og ikke så meget i Arbejdsmarkedsudvalget, til at tage udgangspunkt i, at man ikke gradbøjer spørgsmålet om diskrimination. Den regel må fjernes, og hvis den ikke bliver det, mener jeg faktisk, man bør undersøge, og det vil jeg så bidrage til at få undersøgt, om det overhovedet er lovmedholdeligt, at man har en diskriminerende regel. Det er det ene.

Det andet er spørgsmålet om muligheden for at have en indtægt på de her 30.000 kr. Det kan jeg forstå at der er mange holdninger til, og regeringen er meget optaget af, at man skal være længst muligt på arbejdsmarkedet. Det er vi alle sammen. Men jeg tror, at den måde, man sundest kan være længst muligt på arbejdsmarkedet på, er ved, at der skabes et bedre arbejdsmiljø, og at der skabes et bedre og sundere liv for folk i den arbejdsduelige alder. Så bliver arbejdstagerne også længere tid på arbejdsmarkedet, så har de energien og overskuddet og lysten til at blive længere tid på arbejdsmarkedet. Det er det altafgørende.

Så er der alt det økonomiske. Det rationale er også en del af virkeligheden, så derfor vil jeg gerne anbefale – og nu er jeg lidt ked af, at ministeren går væk fra sin kuglepen, men han lytter givetvis efter alligevel – ministeren i det analysearbejde her at undersøge, om man kunne lave en løsning på spørgsmålet om at tjene lidt ekstra uden modregning. Man kunne i stedet for at modregne time for time, som det er tilfældet i dag – det er godt nok også lidt i strid med vores eget forslag, men jeg kan jo godt tælle til 90 – overveje at gøre brug af omregningssatsen, så man siger, at i stedet for time til time-modregning, så bruger man omregningssatsen.

Lidt billedligt talt, så er den ca. 150 kr., så hvis man er lavtlønnet og har en timeløn på eksempelvis 100 kr., så ville man kunne arbejde i 1½ time, før man bliver modregnet 1 efterlønstime. Hvis det skulle gennemføres, så ville det selvfølgelig også betyde, at den højtlønnede, som har 300 kr. i timen, ville få modregnet 2 efterlønstimer pr. arbejdstime. Så ville vi få en i hvert fald økonomisk set retfærdig ordning.

Så kan man selvfølgelig indvende, at det ikke ville være et incitament for de højere lønnede til at tage ekstra timer, det accepterer jeg også. Men så kunne man måske gøre det på den måde, at man sagde, at for dem, der har 150 kr., altså omkring omregningssatsen eller en lavere indtægt, kan man bruge omregningssatsen. Det ville give et incitament for de lavtlønnede til at tage timer,